

Inima unui cercetaș

Să cunoști semnul timpului, să interpretezi corect „norii și vântul”, să găsești pentru tine și pentru alții un drum spre un țel bun – pentru aceasta sunt folosiți cercetași. Cine cunoaște pe Karl May știe cât de importanți sunt cercetașii. Dar nu numai la Karl May, ci și în Cuvântul lui Dumnezeu misiunea lor este tratată ca temă. Domnul Isus Hristos spune în Matei 16.2,3: „Când se face seară, voi spuneți: «Timp bun, pentru că cerul este roșu»; și dimineața: «Furtună astăzi, pentru că cerul este roșu-întunecat»; înfățișarea cerului știți să o deosebiți, dar semnele timpurilor nu le puteți deosebi?” Și în Vechiul Testament este vorba despre oameni, „care știau să deosebească timpurile, ca să știe ce trebuia să facă Israel” (1 Cronici 12.32).

Certitudine

Cercetașii sunt trimiși, deoarece o situație nu poate fi evaluată corect și este nevoie de mai multă informație. În locul incertitudinii trebuie să aibă loc certitudinea. În acest sens David a trimis cercetași, ca să primească certitudine despre comportarea și planurile lui Saul și a soldaților lui (1 Samuel 26.4).

Responsabilitate - nechibzuință

Este clar, că prin aceasta cercetașii au o mare responsabilitate. Aceia, care i-au trimis, vor lua o hotărâre pe baza relatării lor. Dacă cercetașii evaluează fals ceea ce ei văd și află, aceasta poate avea urmări fatale pentru mulți alții. Cercetașii, pe care Iosua i-a trimis la cetatea Ai gândeau că misiunea care stătea înaintea lor era simplă și ușor de biruit (Iosua 7.3). Rezultatul acestei atitudini ușuratice a fost o înfrângere grea.

Responsabilitate – încredere în Dumnezeu

Nu cu mult timp înainte, așa cum este cunoscut, Iosua a trimis doi cercetași la Ierihon. La îndeplinirea misiunii lor și ei au ajuns în mare pericol (despre care în cazul cercetașilor din Ai nu se relatează, indiferent din ce motive). Relatarea lor în urma cercetării nu este marcată de ușurătate, ci de încredere în Dumnezeu: „Domnul a dat în mâinile noastre toată țara” (Iosua 2.24). Și, cu încredere în acest Dumnezeu, Iosua a luat o hotărâre și ei au biruit zidurile Ierihonului.

Perspective

Acești doi cercetași au fost una în relatarea lor despre Ierihon. Desigur aceasta a fost bine pentru Iosua, care i-a trimis. Că nu întotdeauna trebuie să fie așa, Iosua însuși a trăit odată așa ceva. El făcea parte din cei doisprezece cercetași, pe care Moise i-a trimis din pustie în țara făgăduită, conform misiunii date de Dumnezeu (Numeri 13 și 14). Toți cei doisprezece cercetași au văzut aceleași lucruri, atât bogăția cât și pericolele țării. Zece dintre ei au pus pe prim plan în relatarea lor pericolele, doi – Iosua și Caleb – au pus pe prim plan bogăția și încrederea în făgăduința dată de Dumnezeu. Destinatarii acestor relatări au reacționat –

exprimat foarte modern – cu „bad news” [„vești proaste”]. Ei au vrut chiar să omoare cu pietre pe ceilalți doi cercetași ai „good news” [„vești bune”] (Numeri 14.10).

Inima unui cercetaș

Privind în urmă la aceste zile, Iosua spune mai târziu: „Am adus informații așa cum erau în inima mea” (Iosua 14.7). – Mă întreb: Cum stau lucrurile cu inima mea, dacă mă gândesc în ce lume trăim? Din ce perspectivă relatez eu ceea ce văd? Este nechibzuință sau încredere în Dumnezeu? Pun pe prim plan pericolele sau făgăduințele lui Dumnezeu? Mă gândesc ce efect vor avea cuvintele mele asupra celorlalți, dacă ele produc încredere sau deznădejde?

„Voi sta de strajă și mă voi așeza în turn și voi căuta să văd ce-mi va zice [Domnul] ... Și Domnul mi-a răspuns și a zis: ... cel drept va trăi prin credința lui” (Habacuc 2.1-4).